

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

SRL „Moldpresa Grup” împotriva Zinaidei Popa, intervenient accesoriu
Portalul Privesc.eu

(apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, dezmințirea
informației, repararea prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-978/25
PIGD Nr. 2-23067255-01-2ra-31122025

Recursul este vădit neîntemeiat, în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Simplul dezacord al recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. G. Grozav)
Curtea de Apel Centru (jud. M. Anton, D. Dulghieru, C. Roșca)

2 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de SRL „Moldpresa Grup”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Elena Croitor,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 10 mai 2023, SRL „Moldpresa Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Zinaidei Popa, intervenient accesoriu Portalul Privesc.eu, prin care a solicitat constatarea caracterului fals și defăimător al declarației, obligarea retragerii acuzațiilor prin publicarea dezmințirii, excluderea fragmentelor contestate din înregistrarea video, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. Reclamanta a invocat că, la 17 martie 2023, în cadrul ședinței Consiliului municipal Chișinău, transmisă în direct pe platforma Privesc.eu și pe platforma YouTube, Zinaida Popa, în calitate de consilier municipal, a răspândit informații false și defăimătoare, care i-ar fi lezat reputația profesională.

3. Reclamanta s-a referit la următoarea declarație: „[...] a atras atenția vizita în Israel a Primarului General. Întrebarea este ce fel de colaborare, în finanțarea MAN-ului sau locuitorilor Chișinău. Cine a finanțat această deplasare pe banii cui el a fost în Israel? Un an de zile Contractul cu Epamedia nu a fost pe ordinea de zi, dar uite că acum după vizita în Israel, el apare pe ordinea de zi, oare nu cumva sînt oamenii Epamedia care au finanțat sau susțin activitatea Primarului general. Este o întrebare la care doresc un răspuns.”

4. SRL „Moldpresa Grup” a susținut că este asociatul unic al SRL „Epamedia” și că, prin referirea la „oamenii Epamedia”, publicul putea identifica în mod indirect reclamanta drept persoana juridică vizată de declarație.

5. Reclamanta a considerat că declarația cuprindea acuzații privind pretinsa finanțare a proiectului politic MAN și a deplasării Primarului General al mun. Chișinău în Israel, în schimbul includerii contractului cu „Epamedia” pe ordinea de zi a Consiliului municipal Chișinău.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 aprilie 2024, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 29 aprilie 2024, SRL „Moldpresa Grup” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 aprilie 2024, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia Curții de Apel Centru din 1 aprilie 2025, apelul declarat de SRL „Moldpresa Grup” a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 aprilie 2024.

9. Instanța de apel a reținut că, potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 64/2010, reclamanta avea obligația să demonstreze că informația a fost răspândită de pârâtă, că o viza și era defăimătoare, că reprezenta o relatare falsă cu privire la fapte sau o judecată de valoare lipsită de substrat factologic suficient, precum și existența prejudiciului.

10. Curtea de apel a constatat că, în declarația contestată, Zinaida Popa nu a pronunțat denumirea SRL „Moldpresa Grup” și nu a indicat în mod expres persoana juridică reclamantă.

11. Instanța de apel a considerat că referirea la „oamenii Epamedia” sau la „proprietarii Epamedia” nu era suficientă, prin ea însăși, pentru a stabili că declarația viza în mod neechivoc SRL „Moldpresa Grup”.

12. Curtea de apel a mai reținut că declarația a fost formulată într-o ședință publică a Consiliului municipal Chișinău și privea activitatea Primarului General, includerea unui contract pe ordinea de zi a autorității deliberative și eventuala finanțare a unei activități politice, chestiuni care prezentau interes public.

13. Instanța de apel a considerat că reclamanta nu a demonstrat că declarația avea caracter fals și defăimător în privința sa și nici existența unei atingeri concrete aduse reputației sale profesionale.

14. Curtea de apel a concluzionat că prima instanță a stabilit corect obiectul probațiunii, a apreciat probele administrate și a aplicat corespunzător dispozițiile Legii nr. 64/2010.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 30 decembrie 2025, SRL „Moldpresa Grup” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 1 aprilie 2025 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 aprilie 2024, solicitând casarea integrală a actelor judecătorești contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

16. În motivarea recursului, recurenta a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel a

interpretat Legea nr. 64/2010 contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, iar decizia se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

17. Recurenta a criticat considerațiile instanței de apel referitoare la posibilitatea unei persoane juridice de a solicita protecția reputației profesionale, invocând că persoanele juridice beneficiază de dreptul la protecția reputației lor și pot pretinde repararea prejudiciului moral cauzat prin afectarea acesteia.

18. Aceasta a susținut că instanța de apel nu a efectuat un test real de proporționalitate între libertatea de exprimare și protecția reputației profesionale, ci a acordat în mod automat prevalență libertății de exprimare din considerentul că declarația fusese formulată într-un context politic și privea un subiect de interes public.

19. Recurenta a mai invocat că instanțele au preluat din oficiu apărarea intimitei, deși aceasta nu a participat la examinarea cauzei, nu a depus referință și nu a prezentat probe privind veridicitatea informației, substratul factologic sau diligența depusă la răspândirea declarației.

20. SRL „Moldpresa Grup” a susținut că identificarea persoanei vizate nu presupunea menționarea expresă a denumirii sale și că aceasta putea rezulta indirect din referirea la „proprietarii Epamedia”, deoarece reclamanta era asociatul unic al societății respective.

21. Recurenta a invocat că relația de proprietate dintre cele două societăți era confirmată prin extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice și era cunoscută publicului, fiind reflectată anterior în mass-media.

22. Aceasta a susținut că afirmațiile contestate reprezentau relatări referitoare la fapte verificabile, deoarece sugerau că proprietarii „Epamedia” ar fi finanțat sau susținut activitatea Primarului General în schimbul includerii contractului pe ordinea de zi.

23. Recurenta a criticat faptul că instanța de apel nu a calificat în mod distinct afirmația drept relatare cu privire la fapte sau judecată de valoare și nu a examinat caracterul fals și defăimător al acesteia.

24. În susținerea temeiului prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, recurenta a făcut trimitere la cauzele nr. 2ra-1368/23 și nr. 2ra-114/23, susținând că instanța de apel s-a abătut de la jurisprudența Curții Supreme de Justiție privind obligația de calificare a fiecărei afirmații contestate și de analiză a substratului factologic.

25. La 9 martie 2026, Zinaida Popa a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea acesteia ca inadmisibilă, iar, în subsidiar, respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea actelor judecătorești contestate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

27. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

28. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

29. Articolul 433 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

30. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Centru a fost pronunțat la 1 aprilie 2025, iar decizia motivată a fost expediată participanților la proces prin poșta electronică la 8 decembrie 2025 (f.d. 104). În aceste condiții, recursul declarat de SRL „Moldpresa Grup” la 30 decembrie 2025 a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

32. Potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

33. În speță, recurenta a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, contestând interpretarea dată Legii nr. 64/2010, aprecierea condiției privind identificarea persoanei vizate, calificarea declarației și modul de distribuire a sarcinii probei.

34. Examinând conținutul cererii de recurs, Completul de judecată constată că argumentele invocate nu demonstrează incidența temeiurilor de recurs menționate.

35. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată reține că recurenta nu a demonstrat că interpretarea legii din decizia contestată ar fi contrară unei jurisprudențe uniforme a Curții Supreme de Justiție formate în circumstanțe de fapt și de drept comparabile. Trimiterile la cauzele nr. 2ra-1368/23 și nr. 2ra-114/23 nu sunt suficiente, pentru a atrage incidența acestui temei, acestea având în context juridic total diferit.

36. Recurenta a invocat că, în cauzele respective, Curtea Supremă de Justiție a sancționat lipsa calificării distincte a afirmațiilor contestate și neexaminarea substratului factologic al judecăților de valoare. Asemenea carențe ale actului judecătoresc contestat, nu se identifică.

37. Criticile referitoare la necalificarea declarației drept relatare cu privire la fapte sau judecată de valoare nu demonstrează o abatere de la jurisprudența invocată și nu sunt de natură să influențeze soluția cauzei în lipsa identificării persoanei juridice pretins lezate.

38. În prezenta cauză, soluția instanței de apel s-a întemeiat, inclusiv și pe faptul că reclamanta nu a demonstrat că declarația o viza în sensul art. 24 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/2010.

39. Referitor la susținerea potrivit căreia instanța de apel ar fi negat dreptul persoanei juridice la protecția reputației profesionale, Completul de judecată reține că o asemenea concluzie nu rezultă din ansamblul motivării deciziei contestate.

40. Persoana juridică poate solicita protecția reputației sale profesionale în condițiile legii. Totuși, recunoașterea acestui drept nu înlătură obligația persoanei juridice reclamante de a demonstra întrunirea condițiilor cumulative prevăzute de Legea nr. 64/2010.

41. Soluția instanței de apel s-a întemeiat pe constatarea că declarația nu individualiza SRL „Moldpresa Grup”, că reclamanta nu a demonstrat în mod suficient că publicul putea identifica persoana juridică drept subiect al afirmațiilor și că nu erau întrunite condițiile cumulative ale răspunderii pentru defăimare.

42. Simpla prezentare a unei interpretări proprii a circumstanțelor de fapt și a normelor de drept nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Acest temei presupune existența unei contradicții

reale între interpretarea legii din hotărârea contestată și jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție, iar nu simplul dezacord al părții cu soluția pronunțată.

43. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată reține că recurenta nu a demonstrat că decizia instanței de apel ar fi arbitrară sau că s-ar întemeia în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

44. O hotărâre nu este arbitrară doar pentru că partea nu este de acord cu interpretarea legii sau cu concluziile instanței. Caracterul arbitrar presupune lipsa unei motivări reale, ignorarea vădită a unor probe esențiale sau o soluție lipsită de temei juridic.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă faptul că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a a Capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe, raportul dintre probe, suficiența acestora și concluziile rezultate din probațiune se află în afara controlului instanței de recurs.

46. Potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs este ținută de modul în care probele au fost apreciate de instanțele inferioare, cu excepția situației în care este demonstrată incidența temeiului prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e), și anume că hotărârea este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

47. O asemenea situație nu a fost demonstrată în cauză. Curtea de apel a examinat conținutul înregistrării video, declarația Zinaidei Popa, contextul în care aceasta a fost făcută și probele prezentate de reclamantă în susținerea raportului juridic dintre SRL „Moldpresa Grup” și SRL „Epamedia”. Curtea de apel a reținut că declarația nu conținea denumirea recurente, ci o referire generală la „oamenii Epamedia” sau „proprietarii Epamedia”.

48. Concluzia instanței de apel potrivit căreia identificarea reclamantei nu a fost demonstrată se înscrie în limitele unei aprecieri judiciare rezonabile și nu este incompatibilă în mod evident cu materialele cauzei.

49. În prezenta cauză, instanțele au constatat neîndeplinirea condiției referitoare la identificarea reclamantei. În aceste circumstanțe, pasivitatea procesuală a intimătei nu o exonera pe reclamantă de sarcina de a demonstra că declarația o viza. Prin verificarea întrunirii condițiilor legale ale acțiunii și aplicarea normelor relevante situației de fapt stabilite, instanța nu s-a substituit părâtei.

50. Completul de judecată constată că instanța de apel a răspuns criticilor esențiale formulate de apelantă, a analizat conținutul declarației, condiția identificării, sarcina probei și contextul de interes public și a expus motive suficiente pentru menținerea hotărârii primei instanțe.

51. Argumentele recurente exprimă, în esență, dezacordul acesteia cu soluția pronunțată și cu aprecierea circumstanțelor cauzei. Acestea nu demonstrează existența unei interpretări contrare jurisprudenței uniforme sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor.

52. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, fiind vădit neîntemeiată.

53. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Moldpresa Grup”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Elena Croitor

Gheorghe Stratulat